کوتاه از دیپلماسی

ترئیکای اروپایی:

خواسته‌های غیربرجامی خطر فروپاشی برجام را دارند

● ترئیکای اروپایی بابت توقف مذاکرات هسته‌ای ایران اظهار ناامیدی کردند. به گزارش ایلنا به نقل از بلومبرگ، فرانسه و بریتانیا و آلمان اعلام کردند این موضوع در حالی است که یک توافق عادلانه و جامع و آماده برای نتیجه‌گیری اکنون روی میز است. ترئیکای اروپا در بیانیه‌ای مشترک با بیان اینکه درخواست روسیه از آمریکا برای ارائه تضمین کتبی، درخواستی خارج از برجام است، خواستار نهایی‌شدن هرچه سریع‌تر توافق به‌دست‌آمده در جریان مذاکرات وین شد. به گزارش ایسنا به نقل از خبرگزاری رویترز، فرانسه، بریتانیا و آلمان، سه کشور اروپایی عضو برجام دیروز شنبه در بیانیه‌ای مشترک به روسیه هشدار دادند خواسته‌اش برای دریافت ضمانت جهت تداوم روابط اقتصادی-تجاری‌اش با ایران در پی متحمل‌شدن تحریم‌های واشنگتن به خاطر جنگ اوکراین، خطر ازبین‌رفتن توافق هسته‌ای ایران را در بر دارد که «روند مذاکرات آن تقریبا تکمیل شده است». در این بیانیه آمده است: «هیچ‌کسی نباید به دنبال سودجویی از مذاکرات برجام برای دست‌یافتن به تضمین‌هایی باشد که جدا از برجام هستند». این سه کشور اروپایی در این بیانیه گفته‌اند: «این کار خطر فروپاشی توافق را در بر دارد». در این بیانیه همچنین آمده است توافق روی میز باید درنهایت فوریت نهایی شود.

سخنگوی وزارت خارجه آمریکا:

تهران و مسکو باید تصمیمات خود را بگیرند

● **ایسنا:** ند پرایس، سخنگوی وزارت امور خارجه آمریکا، در نشست خبری هفتگی خود در پاسخ به سؤالی درباره توقف مذاکرات وین و تأثیر درخواست جدید روسیه بر روند این مذاکرات گفت که راب مالی، رئیس هیئت مذاکره‌کننده واشنگتن و تیم او برای مشورت به واشنگتن بازگشته‌اند. بنابر گزارش وب‌سایت وزارت امور خارجه آمریکا، وی ادامه داد: «آنها به پایتخت بازگشته‌اند، چون پیش از این نیز گفته‌ایم که این مذاکرات پیچیده‌ای است. ما هنوز در حال کار بر روی تعداد کمی، تعداد بسیار کمی از موضوعات باقی‌مانده هستیم که بدون شک مسائل دشواری هستند».

پرایس با اشاره به اینکه مذاکرات میان ایران و آمریکا به‌صورت غیرمستقیم برگزار می‌شود، افزود: «پس از ۱۱ ماه مذاکره به‌تدریج توانستیم به این موضوعات اندک برسیم که سخت‌ترین مسائل هستند. اینها موضوعات پیچیده و چالش‌برانگیزی هستند. بااین‌حال، ما هنوز بر این باوریم که به حصول توافق احتمالی نزدیک هستیم». سخنگوی دستگاه دیپلماسی آمریکا همچنین گفت: «اکنون زمان آن است که تمام طرف‌ها از خود جدیت نشان دهند. ما برای بازگشت به اجرای کامل برجام می‌توانیم و باید به یک فهم مشترک برسیم اما زمان کمی برای انجام آن وجود دارد».

وی گفت: «همان‌طورکه جوزپ بورل گفته است، ما نزدیک هستیم اما عوامل خارجی هم هستند که اکنون در این مذاکرات مداخله می‌کنند. هیئت‌ها به پایتخت‌هایشان بازگشته‌اند و تهران و مسکو نیز باید تصمیمات خود را بگیرند». پرایس تصریح کرد: «اگر اراده سیاسی در آنها وجود داشته باشد، اگر جدیت داشته باشند، آنگاه ما همچنان مطمئن هستیم که می‌توانیم در یک زمان نسبتا کوتاه به بازگشت متقابل به پایبندی [به برجام] برسیم».

سخنگوی وزارت خارجه آمریکا درباره درخواست جدید روسیه گفت: «همان طور که پیش از این گفته‌ایم، تحریم‌های جدید روسیه به‌طور قطع هیچ ارتباطی با برجام ندارد. درواقع نباید هیچ ارتباطی با اجرای احتمالی برجام داشته باشد. ما قصد نداریم هیچ چیزی در ارتباط با این تحریم‌ها به روسیه بدهیم، نیازی هم به این کار وجود ندارد. برای رسیدن به یک توافق موفقیت‌آمیز درخصوص بازگشت متقابل به اجرای کامل برجام، هیچ‌چیزی لازم نیست».

احیای برجام؛ آنچه کردیم و نکردیم

مذاکرات وین چرا به اینجا رسید؟

عکس: محمد بابایی/ایرنا

روح‌اله نخعی: حرف‌های راویان مطمئن از احیای برجام، چندماهی است که بدون تغییر شکل تکرار می‌شود اما هشدارهای مرددها روزبه‌روز بلندتر می‌شود. اکنون به نقطه‌ای رسیده‌ایم که درخطربودن توافق هسته‌ای از همیشه عیان‌تر است. برخی البته از این مسئله راضی‌اند. آنهایی که از ابتدا با این توافق و بلکه با هرگونه توافق و تعامل مخالف بودند، در یک سو و آنهایی که توهمات دیگری درباره شکل برنامه هسته‌ای ایران دارند، از سوی دیگر خروس‌خوان کبک‌هایشان را به جشن نشسته‌اند. در این میان نه‌تنها اهالی دیپلماسی بلکه اهالی سیاست و اقتصاد هم که عواقب شروع بحرانی بزرگ‌تر از بحران‌های موجود را می‌بینند، نگران می‌نگرند و یک سؤال البته دست‌به‌دست می‌شود: چه باید کرد؟ ایده این است که دیپلماسی باید همواره راهی برای مشکلات و مسائل پیدا کند. مسئله اما اینجاست که در دنیای واقعی گاهی برخی تصمیم‌ها پل‌هایی را خراب می‌کنند، مسیرهایی را می‌بندند و پیچ‌هایی را رد می‌کنند که جبرانشان اگر شدنی هم باشد، از همه آنچه پیش‌تر شدنی بوده سخت‌تر است. شاید خالی از لطف نباشد که با نگاهی به تصمیماتی که در سال ۱۴۰۰ درباره احیای برجام گرفته شد، ببینیم ما چه کرده‌ایم که حالا به این نقطه رسیده‌ایم. آیا این نقطه ابهام، سرنوشت محتوم بود، یا می‌شد راه دیگری رفت؟

سیاسی‌بازی با دیپلماسی

دنیای دیپلماسی، می‌تواند تحت تأثیر تحولات سیاست داخلی کشورها باشد اما این یک اجبار نیست. کشورها اگر بخواهند می‌توانند حتی با هم‌دستی‌های داخلی مسیر خارجی کشور را به سمتی که مطلوب است، پیش ببرند. واقعیت این است که در اواخر بهار ۱۴۰۰ این تصمیم گرفته شد که با توجه به نزدیکی انتخابات ریاست‌جمهوری، به‌خصوص در فضایی که به نظر آشکار می‌رسید پیروز انتخابات از جریان رقیب دولت مستقر است، گام آخر احیای برجام در دولت حسن روحانی و در دوران وزارت خارجه محمدجواد ظریف برداشته نشود. این تصریحی بود که رئیس‌جمهور وقت نیز داشت و «بازگشت به متن دور ششم» که در مذاکرات همین دوره نیز اتفاق افتاد، عملا تأییدیه‌ای بر آن بود. روحانی در چند مرحله و هربار با صراحت بیشتر تأکید کرد توافق احیای برجام آماده امضاست و حتی گفت اکنون تصمیم برای تمام‌شدن تحریم‌ها در اختیار تهران است. اما آنچه در دسترس بود، به تعویق افتاد تا دولت بعدی بیاید و تشکیل شود و تیمش را بچیند و بعد هم به خیال برخی، میوه‌اش را. بماند که برخی حتی به‌طور واقعی تلاش کردند تا به‌جای تعویق، در همان دوران کار را یکسره کنند و برجام را تمام؛ با تصویب طرحی در مجلس که بعدتر، وزارت خارجه دولت اصولگرا نیز در رسانه‌های عمومی اذعان کرد یکی از چالش‌های مسیر مذاکره است و به‌این‌ترتیب خود نیز زمان مذاکره را طولانی‌تر کرد. تیم بعدی اما نمی‌توانست و نمی‌خواست به محض شروع کار به وین برود و امضایی کند و برگردد تا عملا اذعان کند میوه‌چین کنش اسلافش بوده است. هفته‌ها و بلکه ماه‌ها با همین نگاه گذشت. دولت جدید البته چندهفته‌ای را نیز بدون دلیل و استدلال مشخص به وقت‌گذرانی طی کرد و باقی بازیگران برجام را در وین منتظر گذاشت با بهانه‌هایی که آن زمان بنیه‌شان مشخص نبود و اکنون خالی‌تر هم به نظر می‌آیند.

کار ما و کار آنها

بعد از چند هفته درخواست و تأکید و بلکه اظهار تعجب از سوی طرف‌های دیگر، تیم دولت جدید با هدایت یکی از پیشگامان مخالفت با برجام راهی وین شد تا با ترکیبی از رویکرد مورد اشاره و نیز این تصور قدیمی که تیم ظریف، انگیزه امتیازگیری کافی را نداشته است، با متن‌هایی جدید پای میز برود. بعد از صرف مدتی گفت‌وگو روی این متن‌ها نهایتا مذاکرات به همان «متن دور ششم» بازگشت. محتوای حرف‌های جدید هرچه بود، به تشخیص اعضای تیم ایرانی کنار گذاشته شدند و راه پیشین ادامه یافت اما مدتی از زمان نیز پای تاکتیک تازه صرف شد تا کار به جای قبلی برسد.

مذاکره ما با همه به‌جز ما

در مرحله بعدی و با چالش‌های تازه‌ای که در فضای گفت‌وگو ایجاد شده بود، اصرار بر غیرمستقیم نگه‌داشتن مذاکرات ادامه یافت. حتی وقتی شخص وزیر خارجه از در نظر داشتن این گزینه گفت هم جریان رسانه‌ای سابقا همسو و هم دبیر همیشه تک‌مضراب‌زن شورای عالی امنیت ملی او را از حرفش پشیمان کردند. مذاکره غیرمستقیم فضایی را شکل داد که در آن دو جلسه تشکیل می‌شد: یک جلسه بین ایران و «۴+۱» و جلسه دیگر بین همان ۴+۱ با ایالات متحده. به‌این‌ترتیب از طرفی عملا ما به خواست آمریکا، اتحادیه اروپا، بریتانیا، فرانسه، آلمان، روسیه و چین را دور یک میز نشاندیم تا یکی از میان بقیه پیام ما را به آن جلسه ببرد. مشخص است که چنین چینشی، تعقیب منافع و خواست‌های ایران را دنبال می‌کرد، آن‌هم در شرایطی که به تصریح شخص علی شمخانی، مسئله برجام بین ایران و آمریکا بوده است. ما به‌این‌ترتیب تنها از مذاکره مستقیم بدون منفعت‌خواهی‌های واسطه‌ها با طرف اصلی تقابل یعنی آمریکا محروم نشدیم بلکه عملا جلسه تصمیم‌گیری را بدون حضور خودمان شکل دادیم تا بعد بر سر آنچه هفت طرف دیگر روی آن توافق کرده‌اند، تازه حرفمان را بزنیم. در این میان البته ما به روسیه تکیه کردیم و صریح و ضمنی این کشور را واسطه و انتقال‌دهنده پیام و حامی خود در جلسات بدون ما قرار دادیم، لابد با این تصور که مواضع روسیه و نیز موقعیت روسیه تغییری نخواهد کرد که ما را از این تفویض پشیمان کند.

تصور ناکام از ثبات شرایط

همه این طولانی‌شدن‌های مسیر بر مبنای تحلیلی شکل می‌گرفت که لازمه اصلی‌اش، ماندگاری اوضاع و شرایط بود. مروری بر تحلیل‌هایی که گذر زمان را به نفع ایران توصیف می‌کردند، آشکار می‌کند که در هیچ‌کجای آنها تغییر صحنه بین‌المللی با اتفاقات پیش‌بینی‌نشده و بلکه پیش‌بینی‌شده جایی نداشته است. اما اضافه‌کردن چندین ماه به مذاکرات احیای برجام با چندین تصمیم که هیچ‌کدام بر مبنای چشم‌اندازهای دیپلماتیک و نیازها و ضرورت‌ها نبودند، کار را آن‌قدر طولانی کرد که شیپور جنگ، این‌بار در شرق اروپا و با تجاوز روسیه بلند شد تا صف‌آرایی صحنه بین‌المللی دستخوش تغییر شود. این اتفاق البته ناگهان نیفتاد و مدتی طولانی هشدارها درباره احتمال شروع چنین بحرانی مطرح می‌شد اما باز تلاشی نشد تا واقعه پیش از وقوع علاج شود و پیش از اینکه ما خود را در میانه تقابلی همه‌جانبه بین روسیه و غرب ببینیم، پرونده خودمان را از روی میزشان برداریم.

فردایی که فکرش را نکرده بودیم

حالا امروز به این نقطه رسیده‌ایم که هم‌زمان با چالشی که با ایالات متحده داریم، درگیر چالشی شده‌ایم که روسیه با گره‌زدن برجام به جنگ اوکراین درست کرده است و ما به‌جای اینکه به دنبال حفظ منافعمان و دورنگه‌داشتن خودمان از خطرات حاصل از جنگی گسترده و بلکه شاید استفاده از فرصت‌های حاصل از بحرانی جدید باشیم، باید نظاره‌گر این باشیم که توپ برجام را روسیه و آمریکا چطور در زمین یکدیگر می‌اندازند و زور کدام بیشتر می‌شود. در فضایی که خیلی کشورهای دور از جنگ مثل ما هم‌زمان با هر دو طرف بازی می‌کنند و منافع خود را در دو سمت دنبال می‌کنند، سوزاندن یکی پس از دیگری گزینه‌های تصمیم‌گیری قبلی، حالا گزینه‌های مطلوب تصمیم‌گیری در شرایط فعلی را نیز دور از دسترس ما قرار داده‌اند و به‌جای آن، وضعیت توافق و تحریم خودمان هم هر روز مبهم‌تر از دیروز می‌شود. می‌شد الان ما در حال استفاده از دستاوردهای احیای برجام و در فضای بدون تحریم و بحران، تصمیماتمان را در آسایش بگیریم اما آنهایی که اکنون به لطف مشارکت پایین در انتخابات، حتی در تقابل با بازیگران هم‌جناح خود در داخل کشور هم صدای بلندی ندارند، صحنه خارجی را نیز اشتباه خواندند. به همین مناسبت است که حرف‌های آن زمان وزیر خارجه سابق در آن فایل صوتی معروف، حالا در فضای شبکه‌های اجتماعی دست‌به‌دست می‌شود؛ به‌خصوص آنجا که گفت: «شرایطی که امروز هست، شش ماه دیگر تکرار نمی‌شود. خیال می‌کنند اگر مانع این دولت شوند، شش ماه دیگر همه‌چیز سر جایش است و آنها می‌آیند و افتخار حل مشکل اقتصادی کشور را به خودشان اختصاص می‌دهند. واقعا حالی‌شان نیست. شش ماه دیگر دنیا، یک دنیای دیگر است و امروز آن شش ماه دیگر و آن دنیای دیگر رسیده‌اند.

روسیه و تضمین‌های کتبی از سوی آمریکا

محمود فاضلی
تحلیلگر بین‌الملل

ایران و آژانس بین‌المللی انرژی اتمی درباره مکانیسمی برای حل مسائل باقی‌مانده به توافق نزدیک شده بودند و اظهارنظرهای خوش‌بینانه‌ای درباره دستیابی به یک توافق در وین شنیده می‌شد. روسیه که به دلیل حمله نظامی به اوکراین مشمول تحریم‌های سنگین غرب شده، بار دیگر وارد صحنه شد و خواستار تضمین‌هایی از سوی آمریکا شد تا براساس‌آن، این تصمیمات بر همکاری‌های روسیه با ایران تأثیر نگذارد. این درخواست آخرین دقیقه‌ای روس‌ها باعث «شگفتی شرکای غربی» روسیه شد و آنها مدعی‌اند مسکو به دنبال امتیازاتی از غرب فراتر از برجام اولیه است.

رسیدن به توافق میان طرفین به اندازه کافی دشوار بود؛ اما جنگ در اوکراین، احیای توافق هسته‌ای با ایران را دشوارتر کرد. مذاکراتی که برای ازسرگیری مجدد توافق‌نامه ۲۰۱۵ برنامه جامع اقدام مشترک (برجام) که پس از خروج آمریکا در سال ۲۰۱۸ رو به زوال بود، از سر گرفته شد. ۱۱ ماه است که مذاکرات درباره توافق هسته‌ای در وین ادامه دارد. در هفته‌های اخیر بارها این جملات تکرار شد که طرفین «طی چند روز دیگر» به نتیجه خواهند رسید. پس از هفته‌ها خوش‌بینی به دستیابی قریب‌الوقوع توافق هسته‌ای که هر دو طرف نشان دادند، در این روزها به دنبال درخواست تضمین‌های روسیه درمورد عدم تأثیر تحریم‌های اقتصادی مرتبط با بحران اوکراین، در روابط راهبردی با تهران، فضای این مذاکرات سرد شده است.

بی‌تردید مسکو نقش مهمی در اجرای توافق‌نامه برجام داشته و این نقش به طور خاص با «ارسال چندین تن اورانیوم غنی‌شده مازاد از سوی تهران»، مرتبط است. مسکو از آمریکا ضمانت کتبی می‌خواهد مبنی بر اینکه تحریم‌ها علیه روسیه در همکاری با ایران در زمینه همکاری‌های اقتصادی و فنی-نظامی مزاحمتی ایجاد نخواهد کرد. سرگئی لاوروف، وزیر امور خارجه روسیه، صریحا اعلام کرده مسکو از آمریکا ضمانت‌های کتبی می‌خواهد که تحریم‌ها علیه روسیه در همکاری‌های اقتصادی و فنی-نظامی ایران پس از احیای برجام دخالتی نخواهد داشت. به گفته لاوروف «می‌خواهیم پاسخی کاملا روشن داشته باشیم، به تضمین‌هایی نیاز داریم که تحریم‌ها بر روابط تجاری، اقتصادی و سرمایه‌گذاری برجام درمورد برنامه هسته‌ای ایران تأثیری نخواهد گذاشت. تضمین حداقل در سطح وزیر خارجه به صورت کتبی داده شود که روند فعلی تحریم‌های آغازشده از سوی آمریکا به‌هیچ‌وجه حقوق ما را برای مشارکت کامل در تجارت، اقتصاد، سرمایه‌گذاری، «تعامل نظامی-فنی» با ایران نقض نخواهد کرد».

میخائیل اولیانوف، نماینده روسیه در مذاکرات نیز مدعی است «متن نهایی به هر حال تکمیل نشده است و روسیه درمورد درخواست تضمین روسیه از آمریکا واکنش مثبتی دریافت نکرده است. با توجه به شرایط جدید و موج تحریم‌ها علیه روسیه، ما حق داریم از منافع خود نه‌تنها در برجام بلکه در یک زمینه وسیع‌تر محافظت کنیم. آمریکا و اتحادیه اروپا باید به‌صراحت اعلام کنند که تحریم‌ها درحال‌حاضر و در آینده نمی‌تواند بر اجرای پروژه‌های هسته‌ای ایران همچنین روابط تجاری و اقتصادی این کشور تأثیر بگذارد. هیچ متن نهایی فعلا وجود ندارد؛ بنابراین اگر مذاکرات نهایی پایان نیابد، چگونه موضع ما می‌تواند آن را به تعویق بیندازد؟ برخی از شرکت‌کنندگان درحال‌حاضر آماده نیستند تا تضمین کنند که متن تنظیمی را کاملا قابل قبول می‌دانند». اولیانوف مدعی است مخالفان برجام در ایران و آمریکا به اتفاق، اخبار نادرست منتشر می‌کنند و مدعی هستند روسیه مذاکرات وین را تحت سلطه گرفته است.

گروهی معتقدند در صورت لغو تحریم‌ها و بازگشت نفت ایران به بازارهای جهانی نفت، فشار بر بازار کاهش می‌یابد و تقاضا برای نفت روسیه تا حدودی کاهش می‌یابد. تهران می‌تواند حدود یک میلیون بشکه نفت خام در روز را ظرف چند ماه تأمین کند و ظرف یک سال به ظرفیت کامل (۳.۷ میلیون بشکه در روز) بازگردد. مسکو منتظر چنین چیزی نیست. روسیه نیز خود نفت تولید می‌کند و از «انرژی» به‌عنوان یک ابزار قدرتمند علیه غرب استفاده می‌کند.

با تهاجم روسیه به اوکراین، تحریم‌های بی‌سابقه‌ای درباره بخش‌های مالی و بانکی روسیه از سوی غربی‌ها به اجرا گذاشته شد که هدف آن تحمیل شکست‌هایی سنگین به اقتصاد روسیه و منزوی‌کردن آن در نظام بین‌الملل و ملزم‌کردن مسکو به تغییر رفتارش در جنگ اوکراین بود؛ زیرا روسیه با علم به جایگاه کلیدی‌اش در مذاکرات هسته‌ای و به‌عنوان کشوری که اورانیوم غنی‌شده ایران، احتمالا باید به آنجا فرستاده و ذخیره‌سازی شود، همچنین کشوری که متحد چین و ایران است، می‌خواهد از این وضعیت استفاده کرده و حلقه‌ای را که دور مسائل مالی‌اش قرار گرفته، بازتر کند.

آمریکایی‌ها درخواست روس‌ها را مستقیم جواب دادند و آن را «موضوعی بی‌ربط» دانستند. وزیر خارجه آمریکا که خروج از برجام را یکی از بدترین اشتباهات سال‌های گذشته می‌داند، صراحتا اعلام می‌کند: «تحریم‌های مصوب علیه روسیه هیچ ارتباطی با توافق هسته‌ای ایران ندارند و دو چیز کاملا متفاوت از هم هستند. به نفع روسیه است که ایران توان تولید سریع سلاح هسته‌ای را نداشته باشد و بقیه‌اش اهمیتی ندارد. این نفع، به قوت خود باقی است، صرف نظر از اینکه روابط ما با روسیه از زمان تهاجم به اوکراین چه باشد. آنچه باقی می‌ماند این است که آیا این وضعیت جدید، با شکستی در تاکتیک‌های مسکو مرتبط است و هدف از آن گرفتن امتیازهایی اقتصادی از سوی واشنگتن است؟ یا به تغییر استراتژی روس‌ها برای زیر سؤال بردن هرگونه بهبود اوضاع در زمینه امضای برجام و درصورتی‌که خواسته‌های روسیه محقق نشوند، مربوط است؟».

طبق اعلام سخنگوی کاخ سفید، آمریکا به مشارکت درمورد انرژی هسته‌ای ایران ادامه می‌دهد، با این باور که روسیه منافع مشترکی دارد: آمریکا به تعامل با شرکای خود تلاش‌ها برای احیای توافق هسته‌ای ایران را ادامه می‌دهد و معتقد است که روسیه منافع مشترکی در جلوگیری از دستیابی ایران به سلاح‌های هسته‌ای دارد. به تعامل با شرکای توافقی ایران، ازجمله روسیه، درمورد مذاکرات هسته‌ای ایران ادامه می‌دهیم، معتقدیم که روسیه منافع مشترکی در تضمین این موضوع دارد که ایران هرگز به آن دست پیدا نکند. آمریکا و متحدان غربی‌اش تحریم‌های گسترده و شدیدی علیه روسیه از جمله محروم‌کردن بانک‌های روسیه از سامانه نقل‌وانتقال مالی، توقیف دارایی‌های بانک مرکزی روسیه، محدودیت‌های واردات از روسیه و تحریم‌هایی علیه رئیس‌جمهور پوتین اتخاذ کرده‌اند.

ادامه از صفحه اول

روسیه، شوروی و اشغال ایران

هم‌زمان با ظاهرشدن نشانه‌های شکست آلمان هیتلری در ۲۴ تیر ۱۳۲۴ و با هدف کسب امتیاز نفت شمال ایران، استالین صدر هیئت‌رئیسه اتحاد جماهیر شوروی سابق، در دستوری فوق‌محرمانه «برای شکل‌دادن به یک جنبش جدایی‌طلب در جهت تأسیس یک منطقه خودمختار آذربایجانی و یک منطقه خودمختار کُرد با اختیارات گسترده» دستورات اجرائی را صادر کرد. این در حالی بود که از سویی بنا بر پیمان اتحاد سه‌گانه، دولت شوروی و دولت انگلستان «منفردا و مشترکا تعهد می‌کنند حاکمیت و استقلال سیاسی ایران را محترم شمارند». دولت شوروی بدون توجه به تعهدات خود و امضای چنین پیمانی، در حال اجرا و پیشبرد اهداف خود برای دستیابی به امتیاز نفت شمال از طریق برنامه‌هایی همچون تشکیل جریان جدایی‌طلب در شمال و شمال غرب ایران، یعنی در آذربایجان و مهاباد بود. از طرف دیگر، در هفتم ماه می ۱۹۴۵، برابر با ۱۸ اردیبهشت ۱۳۲۴، بر اثر شکست قطعی آلمان، جنگ در اروپا خاتمه یافته بود و دولت شوروی بر اساس همان پیمان اتحاد سه‌گانه موظف بود به‌سرعت همراه با انگلستان نیروهای خود را از ایران خارج کند. با توجه به خاتمه جنگ در اروپا و لزوم تخلیه ایران از قوای اشغالگر، در ۲۹ اردیبهشت ۱۳۲۴ دولت وقت ایران در سه نامه به سفارت کشورهای شوروی، انگلستان و آمریکا، درخواست کرد تا «خاک ایران را تخلیه نمایند» تا «اوضاع ایران به حال عادی برگردد». همچنین با شکست ژاپن در دوم سپتامبر ۱۹۴۵، برابر با ۱۱ شهریور ۱۳۲۴، دولت ایران در ۱۱ سپتامبر ۱۹۴۵ (۲۰ شهریور ۱۳۲۴) دوباره نامه مشابهی به سه سفارت یادشده ارسال و درخواست کرد «اینک مطابق پیمان سه‌گانه مدت زمانی که نیروهای متفقین باید ایران را تخلیه نمایند از روز یکشنبه دوم سپتامبر ۱۹۴۵ که هم‌زمان با متارکه با ژاپن است، شروع می‌گردد». این نامه با امضای وزیر امور خارجه وقت، انوشیروان سپهبدی، به سفارتخانه‌های سه‌گانه آمریکا، انگلیس و شوروی ارسال شد. در هفته‌های بعد و طی فرازوفرودی، دولت آمریکا و انگلستان ضمن موافقت با درخواست تخلیه ایران، در ماه‌های بعد نیروهای خود را از ایران خارج کردند؛ اما دولت روسیه برخلاف تعهد خود در پیمان سه‌گانه، نه‌تنها حاضر به تخلیه ایران نبود، بلکه بر شدت اقدامات خود در ایران علیه تمامیت سرزمینی و استقلال کشور افزوده بود. اعلام انحلال کمیته ایالتی حزب توده در آذربایجان و جانشین‌شدن فرقه دموکرات آذربایجان به جای حزب توده، انحلال سازمان کومله ژ-کاف در مهاباد و تبدیل آن به حزب دموکرات کردستان در مهاباد، معرفی رهبران دو جریان وابسته به شوروی در تبریز و مهاباد، آغاز اقداماتی همچون تشکیل نیروهای مسلح دو جریان، اقدامات فرهنگی و ساخت‌وساز و حتی اعزام دانشجو و برخی نیروهای سیاسی به شوروی طبق دستورات استالین از جمله رویدادهایی است که دولت وقت روسیه برای پیشبرد مقاصد خود در ایران تعقیب کرد. دولت شوروی ضمن مقاومت در برابر تخلیه ایران، مدعی بود طبق معاهده ۲۶ فوریه ۱۹۲۱، دولت شوروی حق دارد بر اثر احساس خطر و تهدید طرف ثالث در ایران، نیروی نظامی به ایران وارد کند. پیگیری‌های جدی نمایندگان ایران در سازمان ملل از سوی سیدحسن تقی‌زاده و سپس به صورت بسیار جدی‌تر حسین علا موجب شد تا کار پیگیری پرونده ایران در شورای امنیت سازمان ملل به فشاری جدی علیه شوروی تبدیل شود. همراهی آمریکا در این جریان نیز اوضاع را برای شوروی سخت‌تر کرده بود. سفر ۱۶روزه قوام به مسکو در ۳۰ بهمن ۱۳۲۴ و دیدار او با مولوتوف و استالین نتوانست گره این معادله پیچیده را باز کند. در تجربه سختی که ملت ایران با آن دست‌وپنجه نرم می‌کرد، یعنی عدم تخلیه ایران از قوای اشغالگر روسیه شوروی و تأسیس دو جریان تجزیه‌طلب با مدیریت میدانی میرجعفر باقراف و اصرار بر دریافت امتیاز نفت شمال، درحالی‌که نابسامانی ناشی از تغییر پی‌درپی دولت‌ها در ایران شرایط را برای ایرانیان بسیار دشوار کرده بود، دولت شوروی با توجیهات عجیب‌وغریبی همچون در صورت حضور نیروهای انتظامی و نظامی ایران در شمال کشور و احتمال تنش در آن سامان مرزهای روسیه شوروی با خطر مواجه می‌شود، مانع از اعزام نیروی تأمین‌کننده امنیت به شمال کشور بود. با گذشت بیش از ۷۵ سال از این رویداد تاریخی، تحولات اخیر منطقه به‌ویژه جنگ اوکراین، به ایرانیان یادآوری می‌کند که همچنان باید درس‌های فراوانی را از این رویداد بیاموزیم. تشکیل دو منطقه خودمختار در شرق اوکراین و تلاش روسیه برای رسمیت‌دادن به استقلال این دو منطقه، از جمله اقداماتی است که مشابه آن از سوی شوروی در دهه ۲۰ در ایران صورت گرفت. مواضع اصولی ایران در دهه‌های گذشته در حمایت از تمامیت سرزمینی و تجزیه‌ناپذیری کشورها، به‌ویژه به واسطه اقدامات دولت‌های خارجی، همچنان باید در صدر اصول سیاست خارجی کشور باشد.

شرکت آب و فاضلاب استان البرز

آگهی تجدید مناقصه عمومی یک مرحله ای (شماره ۲۲۰/م ع/۱۴۰۰)
سیستم مدیریت یکپارچه / کد ۱۰/۴۳/۰۰/ف

شرکت آب وفاضلاب استان البرز در نظردارد اجرای عملیات احداث مخزن ۵۰۰۰ متر مکعبی زون شماره ۹ شهر جدید هشتگرد را از محل اعتبارات طرحهای عمرانی از طریق مناقصه عمومی به پیمانکار واجد شرایط و دارای حداقل رتبه ۵ در رشته آب واگذار نماید.
کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکتها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir با شماره فراخوان ۲۰۰۰۰۵۱۸۶۰۰۰۰۹۳ انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهینامه امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.
برآورد پروژه، مدت اجرای پروژه و مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار : برآورد بر اساس فهارس بها ابنیه و خطوط انتقال آب سال ۱۴۰۰ , مبلغ ۸۹,۸۹۱,۲۵۳,۱۷۸ ریال و مدت اجرای کار ۱۲ (دوازده) ماه و مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار ۴,۴۹۴,۵۶۲,۶۶۰ ریال بصورت یکی از تضامین ذکر شده در آیین نامه تضمین معاملات دولتی به شماره ۱۲۳۴۰۲/ت ۵۰۶۵۹/هـ مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ می باشد.
مناقصه گران علاوه بر بارگذاری فایلهای PDF تا ساعت ۱۹ روز شنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۱/۲۷، موظف به ارائه اسناد ارزیابی کیفی و تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار در پاکت لاک و مهر شده تا ساعت ۱۶ همان روز به دبیرخانه شرکت آب و فاضلاب استان البرز می باشند.
تاریخ بازگشایی پاکات : ساعت ۱۳:۳۰ روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۱/۲۸ خواهد بود.
نحوه دریافت اسناد مناقصه: داوطلبان می توانند به منظور دریافت اسناد مناقصه از تاریخ ۱۴۰۰/۱۲/۲۲ تا ساعت ۱۹ روز شنبه مورخ ۱۴۰۰/۱۲/۲۸ از طریق سامانه ستاد به آدرس www.setadiran.ir اقدام نمایند. **تلفن تماس** : ۳۲۱۱۷۱۵۰-۰۲۶
سایر اطلاعات و جزئیات در اسناد مناقصه مندرج است.
جهت کسب اطلاعات بیشتر به سایت پایگاه ملی اطلاع رسانی مناقصات ، به آدرس (iets.mporg.ir) مراجعه نمایید.

شرکت آب و فاضلاب استان البرز «سهامی خاص»

نوبت دوم

آگهی ابلاغ رأی بازنشستگی به خانم بهاره نوربخش محمدی

"نظر به مفاد ماده ۷۳ قانون آئین دادرسی مدنی، رأی قابل پژوهش شماره ۴۹۶۶ مورخ ۱۴۰۰/۱۱/۲۵ هیئت بدوی رسیدگی به تخلفات اداری مبنی بر بازنشستگی با تقلیل یک گروه به خانم بهاره نوربخش محمدی فرزند فریدون کارمند مدیریت امور شعب بانک در تهران بزرگ ابلاغ می گردد."
این آگهی در دو نوبت در یکی از روزنامه های کثیرالانتشار درج و به نامبرده ابلاغ می گردد حداکثر ظرف مدت ۳۰ روز از تاریخ درج این آگهی درخواست اعتراض خود از حکم مذکور را به دفتر اداره کل امور کارکنان این بانک ارسال نماید.
م الف ۴۱۶۷
شناسه آگهی ۱۲۸۷۹۷۳
اداره کل امور کارکنان بانک کشاورزی

www.sharghdaily.ir